LA REPÚBLICA VALENCIANA

cau d'encontre

Rev.Josep Mº Pinazo,3. Benimaclet

“OTRAS VENTANAS”

En la raíz misma de un proyecto que tendría en general el sentido del ateneo popular (al modo de aquellos felices 30's) donde todo cabe, cuyo referente más cercano en el tiempo y en el espacio estaría en el desaparecido local, el otrora lugar de encuentro y debate, "El Comercial" de Benimaclet, y continuando pues con aquella hospitalaria tradición, sin más intención que establecer un foro que facilite el intercambio de ideas, este nuevo local valenciano de paradójico nombre se ha planteado, dentro de un criterio fundacional basado pues en la paradoja de una actualidad atrasada, presentar la segunda muestra del ciclo, a cargo esta vez de Herman Geys (Bruselas, 1954), y que básicamente representa otro paradójico hito histórico, allá por el 68, con el que guarda cierta relación el proyecto, por su carácter libertario, alternativo y transgresivo frente a lo dado.

Si la exposición anterior, que inauguraba sala y calendario, de Fernando López (Albacete, 1961), nos hablaba de la paradoja del paisaje interior, en la línea de una cierta regresión contemporánea al surrealismo del objeto-causa, ésta presente colección nos lleva a los 50´s, en compañía de los postulados del grupo CoBrA, ante todo un estado mental de rebeldía, fraternidad, de espontaneidad y de trasgresión. Reacción a aquel surrealismo, y crítica a la entonces imperante abstracción geométrica, a la triunfadora tecnología, o a la injusta lógica del capitalismo, o "sociedad del espectáculo" según Debord, que desembocaron en el Situacionismo y en aquel mayo francés del 68, y que se fue devorando a sí mismo desde su inicio, paradójicamente también.

En Herman, y en su inevitable identidad cultural belga, vemos ecos de aquel canto a la libertad. Ecos de un Karel Appel (Ámsterdam, 1921-Zúrich, 2006), del primer Pierre Alechinsky (Bruselas, 1927) o de un Asger Jorn (Vejrum, 1914-1975), ecos a su vez europeos de aquel expresionismo abstracto americano, bien representado en un Willem de Kooning (Róterdam, 1904- Long Island, 1997). Y son esos ecos de libertad los que cristalizaron posteriormente en el "Art Brut", buscando la espontaneidad para que el pensamiento se expresara fuera de todo control ejercido por la razón. El grito de revuelta de Herman es también profundamente humanista, animado por una sincera aspiración de amistad entre los pueblos, el proyecto "Inter Art City" lo corrobora sesenta años más tarde, frente a la actual necesidad real de libertades, en general absorbidas por el propio capitalismo, como hizo con el mayo francés. Es necesario que Herman busque la forma de hacernos llegar la verdad, desesperadamente, buscando otras ventanas por las que asomarnos, ventanas alternativas tras cuya espontaneidad parece refugiarse esa verdad, consciente de que el sistema se hunde entre sus propias mentiras, consciente de que el tiempo se acaba.

Demetrius Pronton
Valencia, octubre 2013

“ALTRES FINESTRES”

En l'arrel mateixa d'un projecte que tindria en general el sentit de l'ateneu popular (a la manera d'aquells feliços 30's) on tot cap, referent del qual més proper en el temps i en l'espai estaria en el desaparegut local, l' otrora lloc de trobada i debat, "El Comercial" de Benimaclet, i continuant doncs amb aquella hospitalària tradició, sense més intenció que establir un fòrum que facilite l'intercanvi d'idees, aquest nou local valencià de paradoxal nom s'ha plantejat, dins d'un criteri fundacional basat doncs en la paradoxa d'una actualitat endarrerida, presentar la segona mostra del cicle, a càrrec aquesta vegada d'Herman Geys (Brussel•les, 1954), i que bàsicament representa una altra paradoxal fita històrica, allà pel 68, amb la que guarda certa relació el projecte, pel seu caràcter llibertari, alternatiu i transgressiu enfront d’allò donat.

Si l'exposició anterior, que inaugurava sala i calendari, de Fernando López (Albacete, 1961), ens parlava de la paradoxa del paisatge interior, en la línia d'una certa regressió contemporània al surrealisme de l'objecte-causa, aquesta present col•lecció ens porta als 50´s, en companyia dels postulats del grup CoBrA, que és abans de res un estat mental de rebel•lia, fraternitat, d'espontaneïtat i de transgressió. Reacció a aquell surrealisme, i crítica a la llavors imperant abstracció geomètrica, a la triomfadora tecnologia, o a la injusta lògica del capitalisme, o "societat de l'espectacle" segons Debord, que va desembocar en el Situacionisme i en aquell maig francès del 68, i que es va anar devorant a si mateix des del seu inici, paradoxalment també.

En Herman, i en la seua inevitable identitat cultural belga, veiem ressons d'aquell cant a la llibertat. Ressons d'un Karel Appel (Amsterdam, 1921-Zuric, 2006), del primer Pierre Alechinsky (Brussel•les, 1927) o d'un Asger Jorn (Vejrum, 1914-1975), ressons al seu torn europeus d'aquell expressionisme abstracte americà, bé representat en un Willem de Kooning (Rotterdam, 1904- Long Island, 1997). I són aquests ressons de llibertat els que van cristal•litzar posteriorment en el "Art Brut", cercant l'espontaneïtat perquè el pensament s’expressés fóra de tot control exercit per la raó. El crit de revolta d'Herman és també profundament humanista, animat per una sincera aspiració d'amistat entre els pobles, el projecte "Inter Art City" ho corrobora seixanta anys més tard, enfront de l'actual necessitat real de llibertats, en general absorbides pel propi capitalisme, com va fer amb el maig francès. És necessari que Herman cerque la forma de fer-nos arribar la veritat, desesperadament, cercant altres finestres per les quals apuntar-nos, finestres alternatives després de l'espontaneïtat de les quals sembla refugiar-se aquesta veritat, conscient que el sistema s'enfonsa entre les seues pròpies mentides, conscient que el temps s'acaba.

Demetrius Pronton